

[Bjørn Elmquist]

støtteordninger – og at enhedsmarkedsprincippet fastholdes.

I forbindelse med EF-pakken tror vi der bliver ganske gode muligheder for at få indpasset den danske miljøpolitik i en større international sammenhæng. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vore muligheder for en effektiv indsats starter med, at vi får fejtet for vor egen dør, og at vi får orden på hjemlige forhold. Men mulighederne for at nå et effektivt resultat står og falder med, at det bliver indpasset i den internationale sammenhæng. Hvad nytter det, at vi tænker på at stoppe vor luftforurening, vor udsivning, vore udledninger, hvis vore naboer ikke er med på holdet? Her mener vi, at EF-pakken, ikke mindst ved den danske indsats undervejs i forhandlingerne, lægger op til ganske gode muligheder.

Der er også andre aspekter som forskning og udvikling og udenrigspolitik og den politiske indflydelse og kampen for demokratiet og kulturen. Alt dette mener vi hører med, når vi gør vores EF-forhold og vore EF-fordele op.

Om finansieringsreformen, som jo er en af de store opgaver, der står umiddelbart foran os, skal jeg ikke gå meget i enkeltheder, men jeg må nok sige, at det oplæg, som er kommet fra EF-Kommissionen, er ambitiøst og indeholder en lang række elementer, som man ikke uden videre bare kan sige ja til; det bør vi meget nøje overveje. Kommissionen lægger jo heller ikke selv skjul på, at det er ment som et forhandlingsoplæg, som man bestemte ikke fra starten uden videre kan vente at alle lande vil kunne sige ja til. Derfor bliver vi nødt til at drøfte finansieringsreformen meget nøje og prøve at få den defineret også ud fra danske interesser, men den danske interesse nr. 1 er vel nok, at vi får EF til at fungere, for hvis ikke vi får løst finansieringsproblemerne, kan EF gå i stå.

Det er ikke blot i det danske Folketing, vi har lagt op til en ny forretningsorden, en ny procedure, også Europa-Parlamentet har vedtaget en ny forretningsorden, og jeg vil her gøre et par bemærkninger om den. Jeg kan se, at et af medlemmerne sidder her, og jeg vil gerne lykønske hr. Erhard Jakobsen og de andre medlemmer med den anstrengelse, som jeg tror Europa-Parlamentet her har lagt op til.

Europæisk Fælles Akt indeholder nogle nye indflydelsesmuligheder – ikke en selvstændig lovgivningskompetence – for Europa-Parlamentet, og det tror jeg såmænd ikke man skal være ked af, selv ikke i de kredse, hvor der er EF-skeptikere. Men det er en ganske stor opgave, der venter Europa-Parlamentet, for hvis man vil benytte sig af disse muligheder, skal der – og nu skal ingen opfatte det som en personlig kritik – lægges en helt anden flid og fysisk tilstedeværelse for dagen, end der hidtil har været tale om i Europa-Parlamentet.

Jeg tror, vi er flere, der ved forskellige lejligheder har rystet noget på hovedet over den skiftende flertal, man kunne observere på én og samme dag: med 10 minutters mellemrum kunne Europa-Parlamentets flertal vedtage en meget amerikanskvenlig beslutning og en beslutning, der var meget antiamerikansk. Hvis man vil have indflydelse på disse direktivforslag fra Kommissionen inden for rammerne af Europæisk Fælles Akt, må man til at have disciplin og kontinuitet og gennemgå sagerne meget nøje. Der er jo krav om quorum, altså hvor mange der skal deltage i beslutningsprocesserne. Men mit parti håber, at Europa-Parlamentet vil leve op til denne nye ansvarlighed, og det kan måske så også betyde, at vore vælgere, når vi næste gang skal have Europa-Parlamentsvalg, vil deltage i større tal i afstemningerne om, hvem der på Danmarks vegne skal sidde i Europa-Parlamentet.

Jeg skal også gøre et par bemærkninger om spørgsmålet om kontakten til ikke-EFT-landene omkring os, dvs. til EFTA-landene og først og fremmest til de nordiske. Som klar tilhænger af frihandel og småstater af enhver form for nye handelsskranke i Europa er Venstre stor tilhænger af, at vi udøver denne kontaktaktivitet over for vore broderlande her i Norden. Vi bakker fuldstændig regeringens bestræbelser op i så henseende, og vi konstaterer med tilfredshed den stigende interesse, der i disse år kan konstateres i Norge, i Sverige og i Norden i det hele taget for EF-samarbejdet, også på EPS-området, og vi mener, at Danmark her har en ganske stor rolle at spille.

Jeg vil også ganske kort nævne, nærmest en passant, at man både på parlamentarisk plan og på regeringsplan inden for Europarådets rammer tager dette samarbejdsorgan i